

**Kancelář prezidenta republiky
Vedoucí Kanceláře prezidenta republiky**

Městský soud v Praze
pracoviště Hybernská
Hybernská 18
111 21 Praha 1
ke sp. zn. 8 Ca 278/2009
Č.j.: KPR 7662/2009

Žalobce: Tomáš Pecina
nar. 21. dubna 1966
Slezská 56
120 00 Praha 2

Žalovaná: Kancelář prezidenta republiky
Pražský hrad
119 08 Praha 1

DVOJMO

Věc: vyjádření k žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

I.

Dne 9. září 2009 se na Kancelář prezidenta republiky (dále jen „žalovaná“) obrátil Tomáš Pecina (dále jen „žalobce“) se žádostí o informaci podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Žadostí se žalobce domáhal zaslání kopie dopisu ze dne 24. července 2007, kterým se prezident republiky obrátil na Ing. Tomáše Hradílka. Svoji žádost žalobce podal prostřednictvím elektronické podatelny.

Dne 15. září 2009 žalovaná zaslala žalobci elektronickou odpověď č.j. KPR 6433/2009. Tímto dopisem byla žádost žalobce odložena ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení se v případě, že se požadované informace nevztahují k působnosti povinného subjektu (což je tento případ), žádost se odloží a tuto odůvodněnou skutečnost sdělí povinný subjekt do 7 dnů ode dne doručení žádosti žadateli. Žalobci bylo v zákonné lhůtě sděleno, že dopis prezidenta republiky, o jehož kopii požádal, **nebyl dopisem otevřeným, nýbrž dopisem určeným výlučně občanu panu Hradílkovi.**

Dne 25. září 2009 podal žalobce proti tomuto postupu elektronickou stížnost s odvoláním na výše citovaný zákon. Tvrdí, že písemnost žalované není elektronicky podepsána a neobsahuje ani další náležitosti rozhodnutí ve smyslu zákona a proto ji nelze považovat ani za rozhodnutí v materiálním smyslu. Dopisem ze dne 1. října 2009 č.j.: KPR 6878/2009 potvrdil vedoucí žalované správnost jejího postupu.

II.

Žalobce v žalobě tvrdí, že povinný subjekt musí rozhodnout o žádosti zásadně ve lhůtě 15 dnů od doručení žádosti, a to tak, že buď žádosti vyhoví, nebo že **vydá rozhodnutí** o odmítnutí žádosti. K tomu žalovaná uvádí, že v konkrétním případě **byla žádost odložena** v zákonné 7 denní lhůtě podle ustanovení § 14 odst. 5 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Z tohoto důvodu **nevydala žalovaná rozhodnutí**. Dopis prof. Ing. Václava Klause, CSc. Ing. Hradílkovi je totiž čistě soukromého charakteru, vyjadřuje osobní postoje a nijak nesouvisí s výkonem úřadu prezidenta republiky. Tomu odpovídá i oslovení v dopisu, kde je adresát osloven křestním jménem.

III.

Žalovaná v žalovaném případě není povinným subjektem podle § 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a nelze ji tedy vytýkat případnou nečinnost ve věci. Žalovaná byla zřízena a její působnost je dána zákonem č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto zákona je žalovaná oprávněna především k obstarávání věci spojených:

- a) s výkonem pravomocí prezidenta republiky stanovených Ústavou ČR, ústavními zákony a zákony;
- b) s protokolárními povinnostmi a s veřejnou činností prezidenta republiky.

Z uvedené dikce zákona je zřejmé, že není v působnosti žalované zabezpečování soukromé korespondence prezidenta republiky. Žalovaná je toho názoru, že není oprávněna činit žádná rozhodnutí v soukromých záležitostech prezidenta republiky. Z tohoto důvodu žalobce nemá žalobní legitimaci k tomu, aby se ve správním soudnictví domáhal ochrany proti jím tvrzené nečinnosti žalované. Pokud se žalobce chtěl seznámit s osobní korespondencí prezidenta republiky, pak se měl nepochybně se svou žádostí obrátit přímo na něho, nikoliv však podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Bylo by pak na uvážení prezidenta republiky, zda žalobce s jejím obsahem seznámí, případně zda mu poskytne kopii svého dopisu, popřípadě se žalobce může obrátit se žádostí o poskytnutí dopisu přímo na adresáta, tj. pana Ing. Tomáše Hradílka. Rozhodně by se však žalobce nemohl splnění své žádosti domáhat soudní cestou. Je třeba upozornit na to, že nikdo není povinen pořizovat a archivovat osobní korespondenci.

Co se týká samotného postupu žalované a jejího vedoucího při vyřizování žádosti žalobce o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, má žalovaná zato, že **postup její i jejího vedoucího byl a je v souladu se zákonem. Žalobci byly informace nad rámec působnosti žalované řádným způsobem poskytnuty.**

IV.

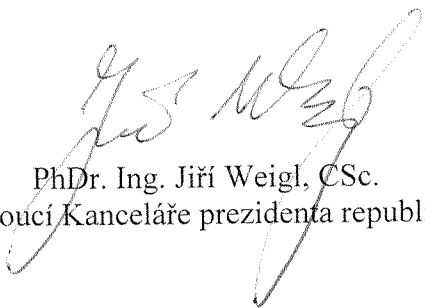
Vzhledem k výše uvedenému se navrhuje, aby soud rozhodl takto:

1. Žaloba **se o d m í t á** pro neodstranitelný nedostatek, nesplnění hmotně právní podmínky, z důvodu neexistence pasivní legitimace žalované.

V případě, že soud žalobu neodmítne, navrhuje se, aby soud rozhodl takto:

2. Žaloba **se z a m í t á.**

V Praze dne 10. prosince 2009

PhDr. Ing. Jiří Weigl, CSc.
vedoucí Kanceláře prezidenta republiky

Příloha: spisový materiál (nikoli správní spis), ze kterého je patrné, že si Kancelář prezidenta republiky splnila svoji povinnost ve smyslu zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Jde o:

1. žádost žalobce ze dne 9. září 2009,
2. stížnost žalobce ze dne 11. září 2009,
3. vyjádření vedoucí Oddělení spisové služby KPR ze dne 11. září 2009,
4. dopis tajemníka prezidenta republiky ze dne 15. září 2009,
5. elektronická stížnost žalobce z 25. září 2009 a
6. dopis vedoucího žalované z 1. října 2009.